

1896—97, tror jeg dog, den gælder alligevel, thi det ærede Medlem har dog godtgjort, og det er ogsaa rigtigt, at man i Toldkommissionen fra hans og hans Meningsfællers Side havde denne Opfattelse med Hensyn til Kompensationen, som han udtalte, nemlig denne at søge Kompensation for Nedgangen i Toldindtægterne ved en Indkomstskat. Naar det ærede Medlem fastholder denne sin Opfattelse, saa takker jeg det ærede Medlem for, hvad han udtalte, thi det viser jo, at det er berettiget under den fortsatte Behandling af disse Spørgsmaal at fastholde den saakaldte Sammenkobling af de Skattelove, der her foreligge. Saa længe Forhandlingen af alle disse Spørgsmaal ikke er til Ende, er Vejen aaben for os alle til under krydsende Forhandlinger at søge Kompensation paa det ene eller andet Sted, hvor vi maatte blive bragte til Klarhed over, at det vil være rigtigt at finde denne Kompensation. Og naar jeg saa ser hen til den Ordveksling, der fandt Sted mellem det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) og den højtærede Finansminister, der ganske vist ikke bragte Klarhed til Veje . . . (Afbrydelse) det gjorde den ikke — saa maatte den dog, naar der skulde være nogen Mening deri, overbevise os alle om, at den Klarhed, der ikke er til Stede, kun kan naas derigennem, at vi faa en virkelig velmenende og alvorlig fortsat Forhandling om alle disse Spørgsmaal, her foreligge. Sammenkoblingens Nødvendighed godtgjorde det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds, og med Hensyn til Brændevinsskattens Nødvendighed henviste det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) til de Udtalelser, han har ladet falde saa mange Gange uden for Salen, og som vi kende alle sammen. Jeg siger, naar Stillingen er den, vide vi alle, hvor meget det saa har at sige, naar den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), har beskæftiget sig omfattende med Uenigheden blandt de moderate indbyrdes, blandt Højre indbyrdes og blandt Regeringens Medlemmer indbyrdes, thi Uenigheden er lige saa omfattende i hans eget Parti, maaske meget mere. Jeg nærer Tvivl om, at det ærede Medlem har fuld og oprigtig Tilslutning fra noget saa særdeles stort Flertal i sit eget Parti til den Holdning over for Brændevinsskatten, han har omtalt i Dag. Derom nærer jeg Tvivl, det er jo muligt, jeg ikke har Ret deri, men denne Tvivl overbeviser mig om, at det er rigtigt at føre en indgaaende og

omfattende Forhandling for at skaffe en saadan Klarhed, at vi kunne faa det hele ført igennem.

J. C. Christensen: Jeg tror, det ærede Medlem vil føle sig mindre skuffet om nogen Tid, hvis han i Dag fæstede Tillid til min Tale. Det er tidligere hændt for det ærede Medlem og hans Venner, at de ikke have fæstet Tillid til, hvad jeg har sagt i Retning af, hvad Stemningen var inden for mit Parti, denne Stemning, som jeg jo kender bedre end nogen af de Herrer. Det har tidligere hændt, at de have taget slemt fejl i deres politiske Beregninger, og det vil temmelig sikkert ogsaa hænde dem i Dag med Hensyn til de Udtalelser, der ere komne fra den Side. Sagen er den med Hensyn til Spørgsmaalet om Kompensation og med Hensyn til de direkte Skattelove, at naar Folketinget her har vedtaget 2 Lovforslag om de direkte Skattelove og sendt dem op til Landstinget, ligger deri et Tilbud om Formue- og Indtægtskattens Anvendelse til det Formaal, der er i Tale om, og naar Folketinget og vi fra vor Side ikke have taget Stilling til Spørgsmaalet om Kompensationen — det have vi udtrykkelig sagt, og det er ogsaa skrevet i Betænkningen — saa kan deraf ikke slutes mere, end hvad der staar, og naar ærede Medlemmer ville tage Hensyn til den Stilling, som vi her fra vor Side have indtaget til Lovforslaget om Brændevinsskatten, saa have ærede Medlemmer ikke kunnet tage fejl af, at de have vugget sig i en Illusion. Det er ærede Medlemmers egen Skyld og egen Fejl, og det vil hævne sig.

Dinesen: Maa jeg kun gøre en kort Bemærkning over for det ærede Medlem. Jeg er noget gammel her paa Rigsdagen og ved noget om, hvordan det gaar til at fremstille Stemninger og undertiden ogsaa skjule dem. . . (En Stemme: Inden for Højre?). Ja, akkurat! Det ene Sted som det andet! Der er ikke noget at sige dertil. Men naar jeg nu genkalder mig i Erindringen, at ved denne Sags, om jeg husker ret, første Behandling i det andet Ting, var Opgaven fra det Partis Side, som den sidste ærede Taler er Ordfører for, straks at nægte fortsat Behandling af dette Spørgsmaal — og man maatte jo kunne slutte fra den Stilling, som Ordføreren der indtog til denne Sag, at dette maatte være den almindelige Mening — men naar man nu dog ser, at man ikke tager Sagen paa en saa brysk Maade i dette Øjeblik her i